

Indbydelse
til

Thorvaldsen. —

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Til Sophientholm. —

Du ligger nu i den Døds- og
Fængsel med Sofie og Lillie,
Du bødte nu gang Frederikke Brøn,
Men nu? — Ad nu det babons Liden
Af nu gang den fængsel Familien.

Pier Maden, som du gang for Vaglerne gjaldt,
Men nu som Gartner nu er du,
(O! Tidens Forandring far mig sig i alt)
Pier Gartner — altsaa — mig sig far forbalt,
Ad du gaa Dødsen far novnt.

80 Skrivne Digte.
80
Gaa far gaa Afslut - åla Døanse
Dig trickett med Frederikke,
Dy fört fanden skal dig til gaa Frause;
Man at du smadde dog gaa Danse!
Dat Dansen glæmmer dig iden!

Man - for at kommer til Døttet igjen;
Ei dat nu med dat, ni byggede -
Da mand jeg, at forer du, som kom indfor,
Maa mere Døttets og gæmme Hæn;
Derfor ogsaa du maa dat ijude.

Du! Døttet dat saare, og Trængsel groen,
Dit lunde ni Tidne forandre;
Man Solen, som nu gaa Døttet bon,
Du nok mal singler; men du kan tron:
At Døttet du far som du andre.

Du Dampfen, som drog² dig i Aarls Bys,
 Du bor omvælt ~~omvælt~~ for i Landet.
 Du føle med Stolthed: at Daumarsk Kij,
 Der iden nu mindet i Baabangij,
 Lau maale sig vel med forst andet.

Du! Der man næstelig mand, til fornu
Ki Dampfen nor fødte nu fjælde.
 O! Thorvalden! vil du besøge dem?
 Og mildt du gjenuse mit yndige hjerte,
 Og lade du glade i dig fjælde?

Det Navn, som du forlyse fra Glampelen,
 Du der mildt lærnde fjælde,
 Og Datteren af nu gammel Kun,
 (Gis Granstid du muligst kan kjende i jern)
 Mit Far: Dots, min Jarens Gidinde.

Kjöbenhavn, den 13de Februar 1840

Th. Julius Knudsen